

СЕВЕРНО ЕХО:

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Печатница „ИЗГРЪВЪ“. Телефонъ 55.

Редакторъ
ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪГодишенъ абонаментъ 60 лева
Реклами по специална тарифа.

НАЙ-ХУБАВО
НАЙ-ЕВТИНО
ПРИ „ДЪДО МРАЗЪ“
Сензация за всички дами съж-
ните възможности, които пристигнаха вече
на „Дъдо Мразъ“. Провърете!

НЕПОПРАВИМИ

Срѣдъ равнодушието и дори симпатииятъ, съ които бѣше по-срецнато отъ българското общество врѣщането на емигранти, единствени ние нарушихме общиия тонъ съ една рѣзка констатация и тревожно предупреждение. Не се минаха и две седмици и нашето недовѣрие бѣ напълно оправдано.

Преди всичко, цѣла България бѣ озадачена отъ материалното благосъстояние, което възвѣрналъ се „мѫженици“ манифестираха на всѣка крачка. Заминали отъ България преди нѣколко години като бедни емигранти, днес тѣзи галени чеда на заклетите имаха десетъ години въ чужбина, съ чи сѣрѣства се издѣржалъ.

„Тѣ тѣ турчинъ — тѣ беля — г-нъ Мушановъ! На първия още месецъ отъ жеста на Вашето любвеобилно сърдце, което не можа да устои на волитѣ на емигранти, Вие се виждаше атакуванъ отъ три страни:“

Участъта на г-нъ Мушановъ е заслужена. Ние, обаче, имаме основание съ загриженостъ да запитаме: какво очаква България? Жестоветъ на Нед. Атанасовъ въ София, Христо Стояновъ въ Шуменъ и Коста Тодоровъ въ Парижъ съ само първи стъпки на една политика, която цѣлъ да издава неспокойната му съвестъ.

Следъ него дойде завершаваща речь на Христо Стояновъ въ Шуменъ. Какво самомнение, каква нахалностъ, каква дързъсть отъ човѣкъ, който до вчера е билъ на

Георги Марковъ

За бѫдещето на Плѣвенския край

Въ недѣля, 19 т. м., комитетъ за стопанско и културно повдигане на Плѣвень и плѣвенския край бѣше свиквалъ на събрание своите членове и плѣвенския граждани. Радостно явление е, че той създава нуждата и дава единъ публиченъ отчетъ за своята работа. Тѣбъба да призаемъ, че онова, което изнесе официалното председателство на този комитетъ, окръжния управителъ, г. Шумеловъ, иде да опровергае предположенията за неговото бездействие и да ни убеди, че комитетътъ безшумно е извѣршилъ нѣколко голѣми дѣла за града. На първо място той е организиралъ изхранването на голѣмъ брой бедни деца отъ основните училища бесплатно, което е една вилища нужда въ момента на безработица и всеобща криза; отъ друга страна той е взелъ участие и е съдѣствувалъ да се хармонизиратъ усилията на отдѣлните официални фактори за прокарване на тѣснолинейката през града, която несъмнено ще допринесе за неговото благоустройствство; комитетътъ е подготвилъ съ съдѣствието на земедѣлската катедра, лѣсничеството, трудоводството, войсковитъ части и учащата младеж, залесяване около града, което е едно отъ първите услозия за неговата хигиена.

Но онова, което направи най-отрадно впечатление на присъствуващите, то е обстоятелството, че комитетътъ е попадналъ на своята истинска задача — изработване на единъ планъ за културното и стопанско повдигане на града, и

въ миналото съ били пропуснати много възможности, които се отразяватъ гибело върху града. Достатъчно е да отбележимъ, че Плѣвень като окръженъ градъ е допусналъ да бѣде заобиколенъ и откъснатъ отъ всички свои ок-

Резултатътъ отъ общинските избори въ две села

Оживенитѣ агитации въ гр. Червенъ Брѣгъ

Въ недѣля, 19 т. м., съ били произведени избори за общински съветници въ селата Черчеланъ — никополско, и Враца — ловченско. Получени съ следнитѣ резултати: Враца — 292 гласа народ, блокъ и 35 работници; Черчеланъ — народъ блокъ (първа листа) 135, нар. блокъ (втора листа) 139, бежанци 38, блокъ бежанци 31 и говоръ (Ляпчевъ) 2.

Въ недѣля, 26 т. м., ще бѫдатъ произведени общински избори въ гр. Червенъ Брѣгъ и селата Кирилово — плѣвенско, и Помашка Лешница — тетевенско.

Съобщаватъ ни отъ Червенъ Брѣгъ, че изборната борба ще бѫде много оживена. Блоковитъ партии ще излѣзватъ съ отдѣлни листи.

Финансова ревизия на електрическата централа

Проверка на всички дѣла

Отъ днътъ е предприета основна финансова ревизия на плѣвенската електрическата централа. Ревизията се извѣрва отъ финансова инспекторъ г. Дим. Стойчевъ, който е започналъ проверка на всички книжа на централата отъ основаването ѝ до сега.

Гичевисти и пладненци се бѫнятъ

Въ последнитѣ дни една група лични приятели на Ал. Оботовъ не-престанно обикалятъ селата въ Плѣвенския окръгъ и подгатватъ триумфалното му посрещане.

Въ недѣля обовитъ привърже-ници съ устроили пунктово събрание въ с. Гулянци, никополско, на което много остро съ атаку-вали правителството и по-специ-ално тримата земедѣлски мини-стри.

Събранието е било закрито при голѣми скандали и побоища. Много отъ гичевисти привърженици съ си отишаха съ изпочупени и окървавени глави.

Лийски центрове. Това е било възможено само поради липсата на всѣкакви грижи отъ страна на не-говитъ представители и отъ стра-на на гражданинъ му, „които съ-брани отъ много мѣста съ се счи-тали едва ли не колъни“. Градътъ трѣбва да се замисли за своето бѫдеще. Неговото на-селение отъ десетина години стои на едно място и не се увеличава. А единъ градъ, който не се уве-личава, е осажденъ на застой и упадъкъ.

Отъ друга страна, предстоятъ преобразования въ нашата страна, въ които Плѣвень трѣбва да бѫде готовъ да се защити срещу всѣко неоправдано посегателство въ полза на други по-малки и от-речени отъ стопанския напредъкъ и развитие градове.

Комитетътъ за стопанско и културно повдигане е мѣстото, дето трѣбва да се обединятъ не само рожденнитѣ синове на Плѣвень, които съ свързали своята сѫдба и животъ съ него, но и всички останали добри граждани, намѣрили начинъ за препитание въ него, благодарение на положението, което е заемалъ до сега — голѣмъ икономически центъръ въ Дунавската равнина и въ северна България.

Анг. С. Симеоновъ

Протестъ на водителите отъ Плѣвенско

Министъръ Гичевъ обвиненъ въ фаворизация

Преди нѣколко дни въ Плѣвень се състоя едно внушително и бурно цвеклопроизводителско събрание, въ което се обажди положението на цвеклопроизводителите въ настоящия моментъ и опита на акционерните захарни фабрики да унищожатъ кооперация „Българска захаръ“.

Разискванията бѫха много раз-палени, като повечето отъ го-ворившите откриха обвииха министъръ Гичевъ въ фавори-зиране на нѣкои отъ захарни фабрики.

Събранието взе резолюция съ

които иска отъ правителството:

1. Да се спазятъ и строго прилага закона за цвѣклосъбенето — главна причина за днешното бедствено положение на цвеклопроизводителите около фабрика „Българска захаръ“ и Каялии.
2. Да се обещатъ „Българска захаръ“ за причинените ѝ вреди и загуби отъ петъ милиона лева, вследствие допуснати отъ министерството на земедѣлието фаво-ризации.
3. Да се намали акциза на захарта за да се засили, захарната консумация, като срѣдство про-тивъ кризата въ цвекловото и захарното производство.

Интересътъ къмъ земедѣлските стопанства въ окръга

Посещението на единъ ви-день чужденецъ

Онзи денъ въ Плѣвень пристигна г. Казимири Висшомирски, делегатъ на международното агро-бюро въ гр. Прага, който има за задача да се запознае съ земедѣлското образование въ България.

Г-нъ Висшомирски е посетилъ вече селата Телишъ и Д. Джънъникъ, а днес и утре — придруженъ отъ г-жа Лесева, инспек-торка при м-вото на земедѣлие-то, и директора на земедѣлската катедра г. Илия Димитровъ, ще посети селата Пордимъ, Владина, Александрово, Лѣтница, Гозница и Левски.

Г-нъ Висшомирски е удивенъ отъ резултатите, които българ-ския селянинъ е постигналъ презъ последнитѣ години въ своето стопанство.

Дѣлото по валутната афера въ Ловечъ

Конфискувани съ 700 до-лара

Пишатъ ни отъ Ловечъ:—Пре-ди нѣколко дни въ ловчанския окр. сѫдъ се разгледа на каз. о. х. дѣло № 660—932 год. заведено противъ д-ръ С. Съевъ и Петъръ Станчевъ, за гдето презъ м. сеп-тември м. г. сѫдъ държали въ до-моветъ си недекларирана чужда валута — американски долари и парични задължения въ долари. Следъ разпита ва свидетелътъ, обвинителната речь на замѣстникъ прокурора и речитъ на защитни-ците, сѫдътъ призна подсѫдими-тъ за виновни и на основание чл. чл. 1 и 7 отъ закона за търговия съ чужди платежи срѣдства осъди по на два месеца тъм-ничъ затворъ и по 20,000 лева глоба, като имъ приложи закона за условното осъдане. Заловенитъ около 700 долара се кон-фискуватъ.

КЪМЪ ВЪЗХОДЪ

Народитъ обикновено живѣтъ не съ десетки години, а съ столѣтия и хилядолѣтия, споредъ своите жизнени сили. Презъ това време отъ вѣкове тѣхниятъ исторически животъ минава презъ разни фази на развитие, презъ разни епохи. Епохи на издигане и епохи на падение. Такава е историята на всѣки народъ. Не може да се посочи народъ, който да е избѣгналъ тая обща сѫдба.

Въ нашата национална история сѫщо се отбелязватъ епохи на издигане, на разцѣтъ, и епохи на падане. Но въ недрата на нашия народъ все сѫз се запазили достатъчно сили да преодолѣтъ всички несгоди и да излѣзе надъ тѣхъ и се яви съ нови стремежи и желания.

Следъ единъ възходъ отъ половинъ вѣкъ, днесъ ние преживяваме епоха на падение. Но това не значи, че сме се отказали или трѣбва да се откажемъ отъ историческото си сѫществуване като народъ съ своя държавна и политическа независимост. Въпрѣки преживѣните катастрофи, у насъ сѫз запазени въ достатъченъ за- пасъ морални и материални сили, за да излѣзнемъ отъ това тѣжко положение и съ нови устреми да вървимъ напредъ къмъ възходъ. Но преди всичко трѣбва да си изяснимъ днешното положение и да си опредѣлимъ путь къмъ новъ животъ, къмъ възраждане на нашата нация.

На първо място трѣбва да констатираме, че следъ голъмата война старото положение на народитъ е съвършенно промѣнено. Войнитъ раздру- са отъ основа държавния животъ. Политическите граници на Европа коренно се промѣниха, отъ европейската политическа констелация изчезнаха велики държави, изчезнаха империи и се създадоха нови държави. Съвѣтъ се промѣни. Народитъ се озоваха предъ нови перспективи за бѫдещето си сѫществуване. Тѣ се убедиха, че стария редъ вече е проваленъ, старитъ пѫтища се задрѣстиха и спрѣха прогресивното движение на народитъ. Въ новото си положение последнитъ почнаха да се озъртатъ наоколо си и да търсятъ изходъ. Огът това пъкъ се породиха нови идеи, създадоха се нови социални движения, нови държавни проблеми. Нѣма да сгрѣшишъ, ако кажемъ, че отъ този кипъкъ на нови идеи, на социални движения, на нови международни отношения се създаде единъ хасъ, отъ който народитъ напрѣгнатъ днесъ сили да излѣзнатъ поради опасението си да ги не погълне. Така че общото за-

ключenie е, че последиците отъ войната станаха ужасни и опасни единакво за победители и победени.

Огът това тѣжко положение ще излѣзе само она народъ, който ще съумѣе да си начертаетъ новъ правилъ путь въ живота, — само така той ще оцѣлѣ. Ако нашите държавници вървятъ по стария путь и си служатъ само съ залѣгване, съ демагогия, нека всѣки съзнателенъ българинъ бѫде увѣренъ, че тѣ не водятъ държавата къмъ добъръ край, а къмъ пропаст. Ние сега всички чувствуваме въ какво положение е докарана държавата отъ опасните демагогски проповѣди на неразумни агитатори и държавници.

Днесъ държавата е докарана въ едно бедствено положение, по бедствено отъ това на граждансътво. На какво се дължи това, ако не на демагогските агитации: да не се плашатъ задълженията, да се не плашатъ данъците, да бѫде всичко оправдено? Не е ли това най-голъмтото безумие, най-голъмтъ общественъ разрывъ? И безцело ли се прави това? Не! Това сѫз проповѣди большевишки. И властът ги тѣрпятъ! Но защо да си затваряме очите? Да се тѣрпятъ такива проповѣди отъ властъ, не значи ли самата властъ да участвува въ тѣхъ? Има законъ за защита на държавата. Защо той не се прилага надъ тия рушители на държавата? Не е ли това опитъ за едно противодържавно движение? Още противъ днешния строй? Да се проповѣда експроприация, не е ли това посегателство на частната собственост? Не е ли това революционъ актъ? — Това сѫз първи сериозни стїпки къмъ рушение на днешния държавенъ строй и, ако успѣятъ, ще последватъ несъмнено други по-радикални опити и съ по-други срѣдства. Нека не се смѣтатъ тѣ изключени.

Държавата е въ опасност. Това сѫзитъ само не могатъ да видятъ. Де е властът? Де е силата рѣка да сложи своя тежъкъ юмрукъ надъ рушителите на държавния строй? Преживяваме революционна епоха. Власти са трѣбва да е на своя постъ!

Д. Мирчевъ

д-ръ Николай Ив. Коларовъ

се установи въ града и приема болни — сл. обѣдъ ул. „Главинкова“ № 10 (улицата задъ пощата) 4—5

Българскиятъ политически партии

Преценка на единъ френски журналистъ

Специалниятъ пратеникъ на голъмия френски в. „Журналь“ Едуардъ Елзъ, който посети насъкора България, помѣства серия отъ статии за впечатленията си отъ България.

Първата статия е посветена на нашите държавници вървятъ по стария путь и си служатъ само съ залѣгване, съ демагогия, нека всѣки съзнателенъ българинъ бѫде увѣренъ, че тѣ не водятъ държавата къмъ добъръ край, а къмъ пропаст. Ние сега всички чувствуваме въ какво положение е докарана държавата отъ опасните демагогски проповѣди на неразумни агитатори и държавници.

Първата статия е посветена на нашите държавници вървятъ по стария путь и си служатъ само съ залѣгване, съ демагогия, нека всѣки съзнателенъ българинъ бѫде увѣренъ, че тѣ не водятъ държавата къмъ добъръ край, а къмъ пропаст. Ние сега всички чувствуваме въ какво положение е докарана държавата отъ опасните демагогски проповѣди на неразумни агитатори и държавници.

— Какво Ви дѣлъ съ г. Ляпчевъ, който е шефъ на опозиция?

Г-нъ Мушановъ се усмихна и ми отговори:

— Попитайте г. Ляпчева.

Попитанъ за сѫщото г. Ляпчевъ се усмихна и каза:

— Питайте г. Мушановъ.

Всички организирани партии сѫз раздѣлени на две. Тази конфузия, това раздробяване заставя да се прибѣга до коалиции. Но тия нестабилни коалиции се връзватъ и разръзватъ безспирно като облаците по небето.

Какво следва да се заключи отъ това състояние на нѣщата? Едно много просто нѣщо въ сѫщностъ. Ако българските политики си позволяватъ удоволствието на подобни византийски разномислия, то е, че тѣ не сѫз никакъ раздѣлени върху сѫщественото.

И въ управлението и въ опозиция има хора, които въ тѣжъкъ моментъ сѫз дали единакви доказателства на патриотизъмъ. Тѣ сигурно не биха си позволили да се разкажватъ така, както го правятъ, ако имаха сѫзнание за известно единодушие по-капиталните въпроси. Ако не сѫз всички единакво българи, ако се различаваха коренно по становището си за сѫдбините на страната, тѣ биха се събрали нѣкой путь въ две неприятелски групи и куловатъ на Народното събрание не биха служили повече за паркетъ на тия кадрилки политически фигури: едно-две, вземамъ тѣ; едно-две, напушамъ тѣ; едно-две, пакъ се връщамъ, едно-две, обръщамъ ти гърба си...

„Северно ЕХО“ е най-разпространения и четенъ вестникъ въ Плѣвенски окръгъ.

РАЙНА ВЛАД. ШИПОЧАНСКА

ЙОРДАНЪ ЖЕЛѢЗКОВЪ

Вънчани на 19 т. м. въ Троянски монастиръ
Ловечъ.

Плѣвенъ.

Бинка Ал. Мочева

нѣма да приема на именния си ден 23. II.

Ламби Василевъ

Бившъ касиеръ Б. Н. Банка

нѣма да приема на именния си ден 23. II.

ПЛѣВЕНСКО ИНЖИНЕРНО-АРХИТЕКТУРНО ДРУЖЕСТВО

УСТРОЙВА ВЪ СЪБОТА, 25 Т. М.,
ВЪ САЛОННИТЪ НА ВОЕННИЯ КЛУБЪ

ТАНЦОВА ВЕЧЕРЬ

За случаи салоните сѫз специално декорирани. Свири
ДЖАЗЪ-ОРКЕСТЪРЪ, СПЕЦИАЛНО АНГАЖИРАНЪ
ОТЪ СОФИЯ.

Готовъ се голъми безплатни изненади.
ПРИСЪТСТВУВАТЬ САМО ПОКАНЕНИЕ.

Незабравяйте, че само при кооперация „ПЛѣВЕНСКА ГЪМЗА“

ше намѣрите здрави и вкусни бѣли и червени вина,
безалкохолно вино, вермутъ, мускатела, коняци

мастика, мента, вишновка и джигрови ракии,

Разпространяваниятъ слухъ, че „Плѣвенска гъмза“ нѣмала безалкохолно вино е плодъ на злобна и нелоялна конкуренция.

**240
ЛЕВА
ИЗКЛЮЧИТЕЛНИ
ЦЕНИ!**

**Първокачествени сухи джобови
дърва**

продавамъ по 240
лв. кубически ме-
търъ заедно съ на-
рѣзането въ склада на ГЕОРГИ
ЦВѢТАНОВЪ срещу
ЕВАНГЕЛИСТКАТА ЦЪРКВА.

Производителна кооперация „Българска захаръ“
край с. Д.-Митрополия

ОБЯВА

Производителна кооперация „Българска захаръ“ на 26-и того, недѣля, въ 9 часа преди пладне въ фабриката с. Долна Митрополия ше продава на публиченъ търгъ около 10,000 кг. мохарово съно и около 12,000 кг. овесена слама и плява.

Отъ кооперацията.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ. печ. № 16

БЕЛЕЖКИ НА ЛЪКАРЯ

ЗА И ПРОТИВЪ ВИНОТО
отъ д-ръ Т. Тонковъ.

кохола и алкохолизъма. Ние сме далечъ отъ мисълта да правимъ агитации противъ пионерите на противоалкохолната борба, къмъ която сме питали винаги симпатии и давали нашата морална и материална подкрепа.

Служейки, обаче, на истината — нашъ дългъ е да спремъ вниманието на въздържателите върху обстоятелството, че въ тѣхната борба съ алкохолизъма, който безспорно е едно социално зло — сѫз нуждни социални реформи, възпитание на широкътъ народни маси, при което личността съ силния си характеръ да може при нужда да спре и ограничи порива на инстинкта. Съ други думи — воля и разумънъ контролъ надъ нашите долни неразумни действия.

Какво значатъ думите: алкохолъ, въздържателъ и алкохолизъмъ?

Алкохолътъ е точно тѣло, което се получава при ферментацията на захарта.

Можемъ ли да разглеждаме алкохола като храна и какво нѣщо е храна? Въ физиологията ние наричаме храна всѣка една материя (субстанция), която е способна да достави на организма било основната материя, нуждна за построяване на неговите тѣкани или резерви, било химическа енергия, отъ която той се нуждае, за да извърши редъкъ физиологически и химически процеси. Така напр.: ние изиждаме опредѣлено количество хлѣбъ, въ който има въглехидрати, азотни материи и соли. Въглехидратитъ подъ влиянието на

ката и стомашните сокове се превръщатъ на гликогенъ, който ще бѫде складиранъ въ черния дробъ, отъ където организма ще го извади постепенно и превръща на патриотизъмъ. Тѣ сигурно не биха си позволили да се разкажватъ така, както го правятъ, ако имаха сѫзнание за известно единодушие по-капиталните въпроси. Ако не сѫз всички единакво българи, ако се различаваха коренно по становището си за сѫдбините на страната, тѣ биха се събрали нѣкой путь въ две неприятелски групи и куловатъ на Народното събрание не биха служили повече за паркетъ на тия кадрилки политически фигури: едно-две, вземамъ тѣ; едно-две, напушамъ тѣ; едно-две, пакъ се връщамъ, едно-две, обръщамъ ти гърба си...

Три сѫществени нѣща влизатъ въ понятието храна: 1) материата да не е отровна, 2) да отдѣля енергия, 3) да може да замѣти друга материя въ храненето на организма.

Алкохолътъ отговаря ли на тѣзи условия за да бѫде храна? Отъ опитъ и наблюдение знаемъ, че алкохолътъ взетъ въ голъми количества докарва организма до така наречения остьръ алкохолизъмъ, който ако се повтаря често, води къмъ хронический алкохолизъмъ, както ще видимъ по-нататъкъ, една опасна болестъ. Следователно, алкохолътъ взетъ въ голъми количества, не само не съставлява храна, но е и вредънъ за организма.

Пакъ опита и наблюденията ни учатъ, че алкохолътъ взетъ въ умѣрено количество и подъ формата на ферментирало птиче (главно виното), алкохолътъ изглежда въ нашия организъмъ, освобождава енергия и следователно отговаря на второто и третото условия (казани по-горе) за да бѫде храна.

Когато организъмъ извърши физическа работа, той изглежда отъ

нето, и, че следователно алкохолътъ не взема участие въ обмѣната на хранителните вещества въ организма. Това твърдение е несъстоятелно и днесъ то има само историческо значение въ развитието на науката. Експерименталната наука ни учи, че погълнатото количество алкохолътъ въ най-голъмата

частъ отъ превърнато на въгленова киселина и вода и въ тази имено трансформация се отдѣля енергия, която организма използва за своята нужда. Ясно е впрочемъ, че

да влезе въ умѣрено количество и подъ формата на ферментир

